

Αντί να υπογράψουμε τις ατομικές συμβάσεις...

Συνάδελφε-συναδέλφισσα, εμείς που σου μοιράζουμε αυτό το κείμενο είμαστε σερβιτόροι, μάγειρες, μπουφетζήδες, λαντζέρηδες, υπάλληλοι σε ξενοδοχεία, άνεργοι του κλάδου, άντρες και γυναίκες, έλληνες και μετανάστες. Γνωρίζουμε κι έχουμε νιώσει στο πετσί μας από πρώτο χέρι, όπως κι εσύ, τι επικρατεί σε ταβέρνες, εστιατόρια, αλυσίδες ταχυφαγείων, μπαρ, καφέ και ξενοδοχεία. Πριν ακόμα έρθουν Μνημόνια, Τρόικα, ΔΝΤ και αντεργατικοί νόμοι, αυτό που επικρατούσε στα μαγαζιά που δουλεύαμε ήταν τα χαμηλά μεροκάματα, οι απλήρωτες υπερωρίες, τα λίγα έως καθόλου ένσημα, το ξεζούμισμα μέχρι εξευτελισμού του πιο υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης, των μεταναστών συναδέλφων μας.

Βέβαια, όλα αυτά δεν κυριάρχησαν από μόνα τους, αλλά κι εμείς οι ίδιοι, ως κομμάτι της εργατικής τάξης, έχουμε τεράστιες ευθύνες. Οι ατομικές λύσεις, ο προσωπικός δρόμος προς την επαγγελματική αποκατάσταση που θα περάσει πάνω από όλους, το «έλα μωρέ δεν θα ζητήσω ένσημα», το να μη δυσαρεστήσω το αφεντικό για να έχω δουλειά, μέχρι το πρόσφατο «οι ξένοι (μετανάστες συνάδελφοι δηλαδή) μας φταίνε γιατί μας παίρνουν τις δουλειές» είναι πράγματα που προωθήθηκαν και δυστυχώς ενσωματώθηκαν ως αντιλήψεις στο εσωτερικό μας εδώ και 30 χρόνια. Αυτό που κυρίως όμως προήχθη και επικράτησε συντριπτικά είναι ότι εμείς -εργάτες στα μαγαζιά που δουλεύουμε- έχουμε τα ίδια (κοινά) συμφέροντα με τους μαγαζάτορες-αφεντικά, παρόλο που εμείς μπορεί να παίρνουμε π.χ. 30 ευρώ μεροκάματο, αλλά από τη δουλειά του καθενός μας μας να βάζουν καθαρά στην τσέπη 100, 200 ή 1000 ευρώ. Επικράτησε η λογική ότι εμείς δεν είμαστε εργάτες αλλά συνεργάτες, ότι αν το μαγαζί-επιχείρηση έχει δουλειά θα έχουμε και εμείς δουλειά, λες και εμείς τόσα χρόνια μοιραστήκαμε τα κέρδη τους. Καλά, θα πει κάποιος, και τώρα με την κρίση, δεν πέφτει η κατανάλωση, δεν πλήττονται και τα μικρομάγαζα; Εμείς απαντάμε ότι ο κλάδος στον οποίο δουλεύουμε, αλλά και η συντριπτική πλειοψηφία της ντόπιας οικονομίας, αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από μικροαφεντικά. Αυτά τα μικροαφεντικά από μόνα τους εξιστορούν τις περασμένες χρυσές δεκαετίες που φτιάξαν γερά κομποδέματα. Τότε, λοιπόν, με τις χρυσές δουλειές, δεν πληρωνόμασταν ένσημα και παίρναμε μικρά μεροκάματα. Γιατί λοιπόν τώρα οι εργαζόμενοι πρέπει να βάλουμε πλάτη για αυτούς; Πού είναι τα κοινά συμφέροντα;

Μέσα σε όλο αυτό το ζοφερό για μας τους εργάτες κλίμα, έρχονται να προστεθούν οι καινούριοι αντεργατικοί νόμοι που κατεβάζουν τον κατώτατο μισθό κάτω από τα 500 ευρώ, μειώνουν την περίοδο μετενέργειας των κλαδικών συμβάσεων και θεσμοθετούν την υπογραφή ατομικής σύμβασης μεταξύ αφεντικού και εργαζόμενου, με κατώτατο όριο μόνο τον μισθό του ανειδίκευτου εργάτη. Συγκεκριμένα, το Μάιο του 2012, τα αφεντικά του κλάδου μας κατήγγειλαν την ισχύουσα σύμβαση, απαιτώντας την υπογραφή νέας σύμβασης, η οποία θα προβλέπει μείωση μισθών κατά 15%, περιορισμό επιδομάτων, επαναπροσδιορισμό του μισθού του σερβιτόρου και άλλα. Ακόμα και αν υπογραφεί αυτή η σύμβαση, το μεγαλύτερο μέρος των εργοδοτών δε θα είναι υποχρεωμένο να την τηρήσει, αφού στους τελευταίους νόμους, αναφέρεται ότι η σύμβαση αφορά πλέον μόνο τα καταστήματα-μέλη των εργοδοτικών ενώσεων (λιγότερο από το 20% των καταστημάτων) και δεν είναι υποχρεωτική στις υπόλοιπες επιχειρήσεις. Παρόλο που εμείς οι εργαζόμενοι γνωρίζουμε ότι τόσα χρόνια όχι μόνο σύμφωνα με την κλαδική σύμβαση δεν πληρωνόμασταν αλλά και το 80% από εμάς δουλεύαμε και δουλεύουμε ανασφάλιστοι, πιστεύουμε ότι η κλαδική σύμβαση είναι ένα κεκτημένο της τάξης μας, το οποίο μας έδινε τη δυνατότητα να διεκδικήσουμε κάτι συλλογικά, έστω σε θεσμικό-δικαστικό επίπεδο.

kundra
firmosjes
te

kontratavet

personale

ПРОТИВ

ЗАКЛЮЧЕНИЯ
ЛИЧНЫХ

КОНТРАКТОВ

РАБОТАЮЩИМИ

С РАБОТОДАТЕЛЯМИ

against

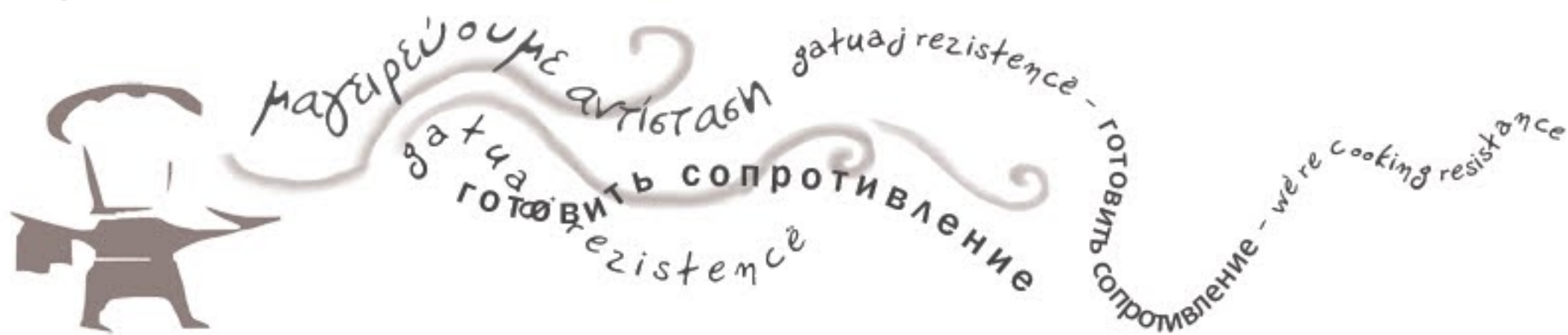
the

signing

of

individual

contracts

Το Σωματείο Σερβιτόρων, Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του επισιτισμού ιδρύθηκε το 2007 και από τότε προσπαθεί να παλεύει καθημερινά στους χώρους δουλειάς. Όλοι εμείς που συμμετέχουμε στο Σωματείο δεν είμαστε επαγγελματίες συνδικαλιστές, δεν παίρνουμε επιχορηγήσεις από το κράτος, δε λειτουργούμε με προεδρεία και ειδικούς και είμαστε μακριά από κόμματα και σίγουρα ενάντια στα αφεντικά. Στο Σωματείο μας θέλουμε ο κάθε εργαζόμενος να συμμετέχει στο σχεδιασμό και στη λήψη των αποφάσεων μέσα από συχνές γενικές συνελεύσεις. Μέσα από την εμπειρία του Σωματείου τα τελευταία χρόνια, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι ο καθένας μας μόνος του είναι αδύναμος απέναντι στην επίθεση των αφεντικών και ότι μόνο μέσω του συλλογικού ταξικού αγώνα, μπορούμε να είμαστε αποτελεσματικοί. Ενάντια στον ατομισμό και τη λογική του «εγώ να σωθώ», οι συλλογικοί αγώνες του σωματείου αυτά τα 5 χρόνια έχουν αποφέρει μικρές νίκες και -το κυριότερο- μας έχουν δείξει ότι η συνείδηση της ταξικής μας θέσης και των ταξικών μας συμφερόντων αποτελεί μονόδρομο για μας τους εργάτες. Θεωρούμε ότι η συνειδητοποίηση της θέσης μας -ότι εντέλει είμαστε εμείς που παράγουμε τεράστια κέρδη- δεν πρέπει να μας απογοητεύει, αλλά οφείλει να είναι το πρώτο και ουσιαστικό βήμα που πρέπει να κάνουμε σαν εργάτες, ενώ το δεύτερο και αποφασιστικό βήμα πρέπει να είναι η οργάνωση μας σε επίπεδο βάσης.

Το Σωματείο χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να πετύχει αυτούς τους σκοπούς: από ενημερώσεις, παραστάσεις και καταγγελίες σε Επιθεώρηση Εργασίας μέχρι δυναμικές παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς. Σε αυτήν τη συγκυρία, το Σωματείο με τις δυνάμεις που διαθέτει, θα στηρίξει κάθε συνάδελφο που θα αρνηθεί να υπογράψει ατομική σύμβαση και όποιον εργαζόμενο θελήσει να διεδικήσει αυτά που μας ανήκουν.

Το Σωματείο έχει πάρει απόφαση για συμμετοχή στην κλαδική απεργία στις 27 Ιούνη, γνωρίζοντας όμως ότι τίποτα δεν μπορούμε να περιμένουμε από τις «αγωνιστικές εξαγγελίες» της γραφειοκρατικής Ομοσπονδίας του Επισιτισμού. Εμείς οι ίδιοι πρέπει να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας, παραμερίζοντας συνδικαλιστικές ηγεσίες και γραφειοκρατικές λογικές ανάθεσης.

Και η άρνηση ατομικών συμβάσεων και η απεργία είναι στιγμές του καθημερινού ταξικού αγώνα που πρέπει να δώσουμε. Χωρίς να πιστεύουμε ότι με μια 24ωρη απεργία ή με μία κλαδική σύμβαση θα καλυτερέψουν άμεσα οι συνθήκες εργασίας για μας, πιστεύουμε ότι αυτές οι στιγμές αγώνα είναι βασικά βήματα ακριβώς για να συγκροτηθούμε ως τάξη και να παλέψουμε για τα εργατικά μας συμφέροντα.

..., μήπως ήρθε η ώρα να οργανωθούμε στο Σωματείο βάσης;

απεργία 27 Ιούνη

June 27 strike

27 ИЮНЯ забастовка

27 Qershor grevë

shoquata e kamarieret, e guzhimjerevet
dhe e punonjset te tjere ne degen
e turismit
Londou 6 dhe mesolongjiu,
tel: 210 3820537 / 6997736504
çdo te Merkure 13:30 me 15:00

Объединение официантов, поваров
и других профессий, занятых в сфере питания
ул. Лоду и Месолонги ,
тел: 210 3820537 / 6997736504
(наш офис открыт ежедневно для всех
работающих каждую среду с 13.00 до 15.00)

Waiters, Cooks & other workers in
the sector of nutrition union
Londou 6 and Mesolonghiou,
tel: 210 3820537/6997736504
offices are open every
Wednesday from 13:30 to 15:00

Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων στον κλάδο του επισιτισμού
Λόντου 6 και Μεσολογγίου, τηλ: 210 3820537 / 6997736504

ssm.info@gmail.com

<http://somateioserbitoronmageiron.blogspot.com>

τα γραφεία είναι ανοικτά κάθε Τετάρτη 13:30 - 15:00